

L'Ajuntament admet que ignorava el valor patrimonial de la capella de l'Assumpció i lamenta el seu desmantellament el 2006

'Mea culpa' a Gavà

Maria Palau
GAVÀ

"Ens sap molt greu, desconèixiem el valor patrimonial de la capella de l'Assumpció", reconeix Carme Esquirol, assessora de Benestar i Acció Social de l'Ajuntament de Gavà, localitat on el 1968 es va erigir aquest edifici concebut artísticament per l'arquitecte Joan Barangé, l'escultor Josep M. Subirachs i el pintor Josep M. Mejan. Com va publicar El Punt Avui dijous, el temple avantguardista va ser desmantellat el 2006 amb llicència municipal. No figurava en el catàleg de béns protegits. Legalment irreprotxable. Però, i èticament? També en parla amb pena, però sense cap "mala consciència", Juan Pascual, l'administrador de la residència San Lorenzo, l'empresa que va tirar endavant la polèmica reforma: "No se'ns pot acusar d'haver destruït res amb mala fe: no teníem cap documentació i ningú ens va avisar de la importància d'aquesta obra. Altres han fet malament les coses."

És la història d'un despropòsit que evidencia la indefensió del patrimoni artístic contemporani per ignorància de l'administració, i també de la societat. Esquirol recorda que l'última actualització de l'inventari de béns a respectar data del 2000 i que, en el període d'exposició pública, "ningú va advertir que s'hi havia d'incloure". "Se'ns va escapar", admet.

Va ser la historiadora de l'art Judit Subirachs, filla del reputat escultor, qui va descobrir l'any passat que l'edifici primigeni havia desaparegut. Junt amb el pintor Mejan, l'únic supervivent d'aquella triada d'artistes, no han parat d'investigar i de demanar explicacions a l'Ajuntament (l'únic que des del primer moment els ha tingut una atenció), al geriàtric i als arquitectes (Mejan els hi va enviar una carta però mai la van contestar). Després que aquest

Mejan i Judit Subirachs al jardí del geriàtric amb el Crist penjat a la paret. A sota, l'ús actual de la nau (una sala d'estar amb els lavabos a l'esquerra i el sagrari al fons) ■ JUANMA RAMOS

diari publicà l'article de denúncia, ahir van entrar per primera vegada a la nau que havia ocupat la capella, reconvertida en sala d'estar, despatx i lavabos.

Un dia trist i dolorós

Tot i que pels plànols coneixien perfectament les destrosses que havia comportat el canvi d'ús de l'antic espai de culte, la visita d'ahir va ser trista i dolorosa. A Mejan li van caure les llàgrimes quan va comprovar *in situ* que tota la pan-

talla de vitralls que va dissenyar per a la façana sud havia estat eliminada. Una vidriera d'uns quinze metres quadrats que irradiava una llum i uns colors molt especials, en sintonia amb el sostre enrajolat amb peces ceràmiques vidriades de la Bisbal. Un sostre del qual tampoc queda cap rastre visible: es va tapar amb plaques.

L'administrador de la residència diu que quan van adquirir la finca van quedar "meravellats" amb

els vitralls, "sense saber mai que eren d'un artista". Tant és així que d'entrada van voler conservar-los, a pesar que el projecte que els van presentar els arquitectes "no ho preveia". "Però quan ho vam plantejar als paletes, ens van advertir que era molt costós", explica Pascual.

Albert Que i Gemma Cristià, els arquitectes que van signar la reforma, donen la seva versió en un article que publicuem a la pàgina 38. El seu argu-

ment principal és que l'edifici estava "desfasat tant des del punt de vista de la normativa com dels paràmetres de confort actuals".

Els responsables del geriàtric sí que sabien que el conjunt escultòric del presbiteri, format per un altar, un ambó i una seu de formigó encofrat i un sagrari, era de Subirachs. Els ho van dir les monges que els van vendre les instal·lacions, les Germanes dels Pobres. "Vam contactar amb Caixa Penedès perquè vam trobar informació que tenien una fundació dedicada a Subirachs [en realitat, l'entitat financera estava projectant un espai d'exposició permanent, però mai el va executar]. Teníem la hipoteca amb ells i els vam proposar una permuta a canvi de les obres de Subirachs, però ho van rebutjar", revela Pascual.

El crist, al jardí

El cas és que en la reforma es van trinxar la majoria de peces de l'escultor. Es va salvar el sagrari, que continua encastat en una paret de la sala. I tampoc es va tocar un espectacular crist de bronze que la nova propietat es va trobar al jardí interior de la finca. "Les monges ja l'havien tret de la capella perquè no els agradava", diu l'administrador. Actualment, continua lluint a l'exterior del geriàtric, on també s'acabarien recol·locant els bancs dissenyats per Mejan: "Els vam oferir a la parròquia de Gavà i tampoc els van voler."

"Que s'hagin preservat alguns elements és millor que es llancessin a les escombraries, però la capella tenia valor com a conjunt, i aquest ja no existeix", lamenta Judit Subirachs. L'Ajuntament està disposat a reparar d'alguna manera el mal fet. Estudiarà catalogar les restes conservades i fins i tot museïtzar-les amb sentit pedagògic. El grup municipal d'ERC, que ja fa uns mesos que denuncia el cas, ho proposarà al ple. ■

MÚSICA Els figuerencs Lakaste s'enduen el premi Sona 9

Lakaste, un grup de Figueres que barreja folk, rock-and-roll i havaneres, va guanyar ahir a Barcelona la final del concurs Sona 9, en una final a la Sala Apolo. Lakaste és un projecte creat per la cantautora Núria Castelló l'any 2009 que també conjuga rock psicodèlic amb històries quotidianes. El premi Sona 9 representa per al grup l'enregistrament i l'edició d'un disc amb un productor professional i una minigira de cinc concerts. Chet, d'altra banda, van ser distingits amb el premi Joventut i Paper de Plàstic amb el premi Èxit ■ REDACCIÓ

TEATRE La SGAE impulsa l'autoria pagant el 90% dels tiquets

Per tercer any consecutiu, el consell territorial de la SGAE a Catalunya impulsa l'autoria contemporània a les petites sales pagant el 90% de les entrades. L'espectador només ha de pagar el 10% que correspon als drets d'autor. Avui es posen a la venda (i és previsible que s'exhaureixin les prop de 1.500 localitats). A més de Barcelona (Almeria, Beckett, SaT!, La Puntual, Porta4, Jove Teatre Regina i Sala Muntaner) també s'ofereixen sessions puntuals al Teatre de l'Aurora d'Igualada a la Trono de Tarragona. La iniciativa té el suport d'Adetca. ■ REDACCIÓ

964907-11303608

UN THYSSSEN
MAI VIST
EXPOSICIÓ FINS AL 5 DE FEBRER

#ThyssenCaixaForum
www.CaixaForum.cat/agenda
Av. de Francesc Ferrer i Guàrdia, 6-8

CaixaForum
Barcelona
Obra Social "la Caixa"